

- Rehoľná sestra je jediná žena, ktorá ráno vie, čo si na seba obleče.
- Na konci bohoslužby kňaz ohlásil: „Budúcu nedele bude kázeň o klamstve. Aby ste sa dobre pripravili, prečítajte si predtým 17. kapitolu z Markovho evanjelia.“ Po týždni, na začiatku kázne sa spýta: „Tak čo, kto z vás si prečíta 17. kapitolu z Markovho evanjelia?“

Všetky ruky v kostole sa ochotne hlásia. „Všetci? Tak práve s vami by som sa rád porozprával o klamstve. V evanjeliu sv. Marka totiž nie je žiadna 17. kapitola!“

Som farské Pastoračné centrum. Rastiem vám pred očami. Ďakujem, že ma neprehliadate. Chcem sa stať domovom pre celú farskú rodinu. Už sa tvorí aj moje logo.

Pomôžete nám dostavať DOM NÁŠHO SPOLOČENSTVA?

ĎAKUJEME!

**Názov účtu: Rímskokatolícka Cirkev Farnosť Červeník,
č.ú.: 20297905/6500**

Nasledujúce čísla vždy budú obsahovať prílohu LISTY RODIČOM, ktorú si môžete vložiť do zakladača.

www.cervenik.fara.sk, kontakt: 0905 947 655 E-mail: kyskam@gmail.com

MARIÁNSKE NOVINY ČERVENÍK

Číslo 31

VI. ročník

20.10.2013

- SLOVO NA ÚVOD
- AKTUALITY
- ÚVHANA NAD SVE-TOM
- SDM RIO 2013
- ČO OSĽAVUJEME
- ČRIEPKY Svetla
- AKTUÁLNY ROZHOVOR
- NÁŠ AUTOR
- VZŤAHY
- REČ RUKY
- BOŽIA MARINÁDA
- POHÁR
- PRE DETI A NIE LEN PRE DETI
- UŽ VIEŠ PREČO?
- MŇAM, MŇAM...
- SAMARIA
- ZÁBAVNÉ OKIENKO

MÔJ OTEC JE DOMA

Tá správa ma zronila.... Nečakal som ju... Môj otec... Už si Doma. A tak by som Ti chcel poslať Tam Hore zopár slov od Tvojho syna, saleziána, knaza, blogera... Vždy si si našiel čas ich prečítať a vždy Ťa potešili, tak dúfam, že aj dnes, milý tati...

Ako začať? Čo by som Ti ešte rád povedal, či napísal? Ved' sme si toho už dosť navraveli... Na našom poslednom a jedinom výlete otca so synom, keď sme si boli takí blízki... Alebo, keď som Ti volal ku dňu otcom, či na meniny alebo keď si s pokojom dokázal prijímať všetky moje bláznivé rozhodnutia... (asi to najbláznivejšie bolo stať sa saleziánom...), a predsa dnes by som Ti ešte rád dačo napísal... Skúsim, možno to vyjde...

Ďakujem Ti za život. Ďakujem Ti za to, že hoci som bol iný, než akého si si ma predstavoval, nehneval si sa na mňa, hoci ja som Ťa dlho nevedel priať. Ticho si zápasil so svojimi démonmi, s tou temnou

stránkou. V mnohom Ťa chcela ponížiť, zničiť... Ale neboli si na to sám. Opora Tvojich drahých Ťa nenechala samotného... tá ich súcitná, nežná, trpežlivá Láska... A tátó láska sa stretla s Tvojou túžbou po Láske v Tvojom srdci. Koľko v ňom bolo bolesti, výčitiek... Ale nevzdal si sa im! Uveril si v Ņu. Toto bol pre mňa obrovský zvrat v mojom živote. Vidieť na Tebe Tú uzdravujúcu Lásku. Vidieť ju. V tomto si sa mi stal vzorom a v mnohom inom tiež...

Ked' bol v Šaštíne don Bosco, dlho ste spolu rozprávali. Neviem, možno si Ťa už volal Domov, možno Ti už povedal, že si svoju úlohu splnil a že Ťa čaká Doma. Možno... Určite si prosil za nás, tak ako si to Ty vedel. Skromne, verne, obetavo, stálo... S láskou. Tou, Ktorá má Meno i Tvár. S láskou Ježišovou. Dakedy by som to nedokázal napísat, bál by som sa výsmechu, ale dnes verím, že už si spolu s ním, aj s Tvojou vnučkou Haničkou a s toľkými inými Tam Doma... Tak, prosím, mysl hlavne na mamičku, nech to zvládne a na nás, čo sme stále na ceste, aby sme sa raz stretli Doma...

Verím v nebo.

-Róbert Flamík-

OSEMSMEROVKA

		N	E										
S	S	S	B	O	A	Z	E	V	M	O	M	K	
S	L	O	B	L	A	K	Y	V	O	A	I	K	Í
O	O	V	T	S	N	E	B	O	D	O	P	N	E
V	A	N	Ú	C	H	,	R	Ľ	A	C	V	L	Ú
T	O	V	I	E	A	Č	Á	N	L	O	A	S	Ž
E	S	M	A	I	S	R	O	T	O	G	A	J	I
S	I	L	M	K	E	E	O	V	I	N	Á	V	O
L	S	A	P	S	R	B	F	J	N	O	D	M	L
O	Y	M	Á	A	E	I	T	A	Í	N	N	M	
Ú	L	.	N	R	R								

ANJEL - BRAT - ČREPY - FIGOVNÍK - LÁSKA - LESY - LIST - MESIAC - MINÚŤ SA
- NEBESIA - OBLAKY - PODOBENSTVO - RADOSŤ - RÍM - SLNKO - SLOVO -
SMIECH - SOVA - TIEŇ - VESMÍR - VIERA - VODA - VOĽNO - ZEM - ŽIVOT

SUDOKU

2			9		4	6	8	
			6	1			7	
9	5		7			3		4
		8				7	4	
1			4		3		6	8
4		2	8	7				
		8	5				6	
2	1				4	5		
3			9	6		2		

ZABAVNÉ OKIENKO MANOČE

Mriežku treba vyplniť tak, aby každý štvorec 3x3 obsahoval čísla od 1 po 9. Čísla sa nemôžu opakovať. Na riešenie nie sú potrebné žiadne matematické vzorce ani výpočty, stačí len logicky uvažovať.

KAPUSTOVÝ ZÁVIN S TVAROHOM

POTREBUJEME: 250 g hladkej múky, 100 ml vlažnej vody, 1 vajce, 6 PL strúhanky, 1 PL oleja, štipka soli, hladká múka na posypanie dosky, smotana na potretie, práškový cukor na posypanie. **PLNKA:** 800g kapusty, 125g mäkkého tvarohu, 2 vajcia, 50g sušených sliviek, 50g masla, 30g mandlí, 30g masti, 2 PL kryštálového cukru, 2 PL práškového cukru, pár kvapiek citrónovej šťavy, soľ.

POSTUP: Kapustu nakrájame na drobno. V hrnci zohrejeme mast' v ktorej rozpustíme cukor. Keď získa zlatú farbu, pridáme pridáme maslo a kapustu, zľahka osolíme, podlejeme trochu vody a pomaly dusíme 40 až 45 minút. Potom odstavíme, necháme vychladnúť a primiešame tvaroh zmiešaný so žltkami, s práškovým cukrom, nakrájanými slivkami a nahrubo nakrájanými mandľami. Zmes dáme do chladničky.

Preosiatu múku zmiešame so soľou. Pridáme rozšľahané vajce s olejom a spolu s vlažnou vodou vypracujeme vláčne cesto. Rozdelíme ho na dve polovice a každú vyvalíkame na pomúčenej doske na obdĺžnik. Na dlhších stranach obdĺžnika necháme 6 cm široký voľný pruh, do stredu nasypeme polovicu strúhanky. Z bielkov a citrónovej šťavy vyšľaháme tuhý sneh, ktorý po častiach zapracujeme do plnky. Polovicu plnky rozdelíme na strúhanku a zabalíme do cesta. Okraje popripláčame a závin preložíme na plech vystlaný papierom na pečenie. Postup zapakujeme aj pri druhom závine.

Oba záviny potrieme smotanou a dáme na 50 až 55 minút piečť do rúry vyhriatej na 170 až 175 °C. Upečieme do zlatista. Po upečení necháme vychladnúť pocukrujeme a nakrájame.

... ZNAMENÁ SLÚŽIŤ

Milí priatelia, dovoľte nám predstaviť činnosť Občianskeho združenia SAMARIA. OZ SAMARIA je čisto dobrovoľníckym združením. Od samotného vzniku považuje za jeden svojich hlavných cieľov **adresne, konkrétnie a účinne pomáhať a vytvárať priestor na pomoc ľuďom v núdzi.**

ČO NAŠOU ČINNOSŤOU SKUTOČNE SLEDUJEME?

- Podporovať ľudí dobrej vôle v pomoci núdznym
- Vzbudzovať záujem o potreby chudobných ľudí..
- Zapájať širokú verejnosť do pomoci ľuďom, ktorí to skutočne potrebujú

ČO KONKRÉTNE ROBÍME?

Prostredníctvom sieti našich dobrovoľníkov (môžete k nim patriť aj Vy) získavame informácie o konkrétnych materiálnych potrebách konkrétnych rodín, či jednotlivcov, ktorí sa dostali do situácie hmotnej núdze. Následne cez siet dobrovoľníkov a ľudí dobrej vôle organizujeme vyhľadanie a dopravu týchto základných životných potrieb vo forme prebytkov od občanov

priamo k núdznym.

Konkrétnosť pomoci spočíva v zabezpečovaní nábytku, posteli, skriň, potrieb pre deti, ošatenia a pod.

ČO JE ÚLOHOU OZ SAMARIA?

Úlohou OZ SAMARIA je udržiavať takto vytvorenú sieť dobrovoľníkov akcieschopnú, byť centrom informácií a zabezpečovať logistiku poskytovanej pomoci (organizujeme, komunikáciu, skladovanie, dopravu, evidenciu, spätnú väzbu atď.).

PRIDAJ SA AJ TY K ĽUĐOM ČO VERIA, ŽE TO MÁ ZMYSEL.

Staň sa dobrovoľníkom v OZ SAMARIA, Kontaktuj nás na: priamo 0911 132 828 alebo samaria.centrum@gmail.com „*Nikto nie je zbytočný, kto uľahčuje bremeno inému,*“

Ak Vás činnosť OZ SAMARIA, zaujala a chcete ju podporiť, tak urobiť aj vkladom na číslo účtu: 401 321 2916 / 7500 vedeného v ČSOB.

Občianske združenie SAMARIA
920 01 Hlohovec, Web: www.samaria.sk

AKTUALITY

✓ GITARA A FLAUTA

V júni „štartovala“ svoju spevácku „kariéru“ rodina pána Benjamina Kollára. Jeho gitara, flauta paní Renátka a spoločný spev s deťmi sa odvtedy pravidelne nesie ratkovským kostolíkom a skrásľuje atmosféru bohoslužieb. Nech sa im radost, ktorú rozdávajú, nemenie.

✓ NETYPICKÝ ZAČIATOK PRÁZDNIN

Hned' na začiatku júla sa skupina 12 miništrantov zúčastnila brigády na Farskom pastoračnom centre. Aj z ich pomocou bol urobený „šalung“ nad stretávacím priestorom FPC a vytvorili sa podmienky na položenie keramického stropu. Vďaka.

✓ HALIER SV. PETRA

Prostredníctvom ABÚ TT sme zaslali 130,- € na podporu pastoračnej služby Svätého Otca Františka (tzv. Halier sv. Petra). Jeho neformálnosť a život prežiarený Kristovou láskou je pre nás veľmi inšpiratívny. Nech ho Pán požehnáva.

✓ SKUPINY

Začiatkom prázdnin sa urobil rozbis birmovancov. Sú zaradení do štyroch skupín. Dve skupiny sú po deväť a dve po desať birmovancov. Každá má dvoch svojich animátorov.

✓ TURNAJ

08. 07. bol bowlingový turnaj. Zúčastnila sa ho „generačná zmeska“- deti, mládež aj manželské páry. Veríme, že dobrý Boh sa teší z každej aktivity, ktorá buduje a spevňuje naše vzájomné vzťahy.

✓ NEVERITEĽNÉ

Brat Matej: Ďakujem všetkým, ktorí sa 13. 07. zúčastnili brigády pri stavbe FPC. Bolo nás priam neuveriteľných 29 ľudí. Na celej stavbe sme boli schopní položiť keramický strop. Ešte ráz veľmi pekne ďakujem.

✓ STROPNÁ DOSKA

Medzi 15. až 20. júlom sa nám podarilo vybetónovať stropnú dosku. Potom nastalo niekoľko dní čakania na jej vyzretie.

✓ 900

V nedeľu 04. 08. o 10,30 bola Pri zvonici slávnostná sv. omša pri príležitosti 900. výročia od prvej písomnej zmienky o našej obci. Hlavným celebrantom bol Mons. Ján Orosch, novomenovaný trnavský arcibiskup. Spolu s ním koncelebroval jeho osobný tajomník, červenícki rodáci Mons. Anton Adamkovič s Martinom Šabom a brat Matej. Veriaci spolu vytvorili atmosféru hodnú tohto vzácného výročia. V nedeľu od 15,00, na tom istom mieste, prebiehali rôzne vystúpenia hudobných telies. Celý program vyvrcholil o 20,00 galakoncertom Art music orchestra so speváčkou Janou Hubinskou. Brat Matej podčakoval všetkým: pánu starostovi za oficiálne privítanie pána arcibiskupa a prítomných kňazov, miniš-

trantom a paní kostolníčke za službu, všetkým zainteresovaným muzikantom za hudebný doprovod, ružencovému spolku za kvety a ostatným za prítomnosť.

✓ DVD

Oslavy 900. výročia od prvej písomnej zbierky o našej obci boli digitálne spracované. Cena za DVD (filmový záznam zo slávnostnej sv. omše) bola 10,-€.

✓ NOVÉ VEDENIE

V piatok 23. 08. bola v Katedrále v Trnave slávnostná inaugurácia nového arcibiskupa Mons. Jána Oroscha.

✓ S DUCHOM SVÄTÝM

Z príležitosti začiatku nového školského roka sme v nedeľu 01. 09. pred druhou sv. omšou prosili pre našich študentov a učiteľov o dary Ducha sv. Všetkým prajeme, aby nielen dobre začali, ale vydržali v húževnatosti a usilovnosti až do konca.

✓ STRETNUTIA

Prvé stretnutie všetkých birmovancov a animátorov bolo 31. 08. po sv. omši v kostole (o 18,45). Účasť bola 100%-ná.

✓ STAVBA RASTIE

Vďaka obetavým brigádnikom stavba FPC rastie. Začiatkom septembra už bolo na stavbe vidieť „glajchu“. Predpokladáme, že by sa stavba začala zakrývať koncom septembra.

✓ BIRMOVANCI + VYSÁVAČE

Musíme s radosťou konštatovať, že sa niektorí birmovanci zapojili do pravidelného sobotňajšieho upratovania kostola. Veľmi ďakujeme.

✓ ZASTUPOVANIE

V týždni od 09. do 13. 09.- počas neprítomnosti brata Mateja- ho vo farnosti zastupovali vdp. Mgr. Bohumil Mikula (v Červeníku), vdp. Mgr. Róbert Vacula (v Ratkovciach) a v súrnych prípadoch (zaopatrovanie a pohreb) vypomáhal pán farár z Leopoldova PaeDr. Patrik Bacigal.

✓ LITURGIA PRE DETI

Po prázdninách sme opäť začali sv. omše s deťmi a pre deti. Bývajú v piatok o 18,00.

✓ KOŠICE + ČERVENÍK + LEOPOLDOV

V nedeľu- 22. 09.- v náväznosti na Národný pochod za život, ktorý bol v Košiciach- sme spolu s farnosťou Leopoldov mali Deň rodiny. Na programe v Amfiteátri a potom v budove Kultúrneho domu, sa zúčastnilo asi 200 ľudí. Bola to vydarená akcia, za čo vďaka celému tímu, ktorí ju pripravovali: Terezke Sobotovej, Matúšovi Ješkovi, Miške a Duške Vančovým, paní kostolníčke Terezke Paulovičovej, rodine Benjamína Kollára z Ratkoviec, Marekovi a Jankovi Štefankovcom a ďalším skrytým pomocníkom. Spolu s pánom farárom

Boh: To ti splním rád. Len ty sa vyhýbaj ľuďom a situáciám, ktoré ťa zvádzajú robiť zlo.

Janko: Ako to myslíš, Pane?

Boh: Predsa ty dobre poznáš svoje slabosti, svoje zlozvyky: slabú vôľu, nespoľahlivosť, hádavosť, nedostatok znášanlivosti... Nedaj týmto pokušeniam žiadnu šancu, postav sa pevne proti nim.

Janko: Pane, mne sa zdá, že toto je ten najťažší Otčenáš, ktorý som sa v živote modlil. Ale po prvýkrát cítim niečo zvláštne v srdci... Doteraz som ho vždy „odrečnil“. Len tak odrapotal. Bez toho, aby som sa nad tým, čo sa modlím, zamysiel. Pane, chcem to skúšať znova a znova. „Lebo tvoje je kráľovstvo a moc i sláva na veky. Amen.“
-net-

UŽ VIEŠ PREČO?

Majú sa kresťania obracať v modlitbe ku svojím zomrelým, napríklad k príbuzným a žiadať ich o niečo? Nie je to v rozpore s Božím príkazom, ktorý hovorí aby sme sa neobracali k duchom zomrelých? O zomrelom človeku predsa nemôžeme vedieť kde sa nachádza. Nemá sa človek obracať vo svojich prosbách výhrade k Bohu v Ježišovom mene? Tak ako to poznáme z Biblie, zo svedectvo Písma a praxe prvotnej cirkev?

Domnievam sa, že modliť sa za mŕtvych a modliť sa so zosnulými (resp. žiadať ich o príhovor) je správne. Vyplýva to zo samej podstaty ľudskej nesmrteľnosti a tiež z toho, že pre to máme dôkazy. V prvotnej cirkevi totiž táto prax bola. Najznámejším dôkazom sú rímske katakomby. Nápis na hroboch sú často formulované ako príhovorné modlitby (napr. "N., prihovor sa za nás u Otca..."). Tiež je veľmi zaujímavé, že v textoch tam prakticky nenájdeme ani slovo o smrti. Pre smrť prví kresťania používali výraz "Dies natalis" (v preklade „Deň narodenia“ /myslí sa na narodenie pre nebo, pre Boha/). Ak teda zomrel žijú s Bohom, môžu sa za nás aj prihovárať. Vzhľadom k tomu, že o nikom zo zomrelých nemôžeme z istotou tvrdiť, že bol zavhnutý, je možné, aby sme prosili o príhovor prakticky každého. Včítane "duší v očistci". Je ale prirodzené, že pri modlitbách budeme uprednostňovať tých, o ktorých máme objektívnu istotu (pri svätoch) - alebo aspoň subjektívnu.

nu istotu— ich spásy a spoločenstva s Bohom.

Osobne na živom modlitbovom spoločenstve so zosnulými nevidím nič, čo by sa priečilo princípom Zjavenia, ktoré je obsiahnuté vo svätom Písme. Výslovne je tam zakázaný špiritzmus, čiže "vygyptovanie sa duchov zomrelých" (Lv 19,31; Lv 20,6; Dt 18,11). A to je, podľa môjho názoru, niečo principiálne odlišné. Podobne existuje aj rozdiel medzi náboženstvom a mágiou. Zatiaľ čo náboženstvo uznáva závislosť človeka na osobnej existenci Boha, mágia je rituálnym konaním, pri ktorom človek určitými praktikami chce "zmanipulovať" či znásiliť nadľudskú božskú silu, aby vykonala to, čo človek sám chce. Prosebná modlitba- ako náboženský úkon celkom určite nemá za cieľ "nútiť" Boha. Je skôr, vyjadrením dôvery a závislosti na ňom. Rovnako ako aj uznaním, že potrebujeme Jeho pomoc.

Podobne prosba k zomrelým si nekladie za cieľ to, čo špiritzmus. Špiriticke praktiky - seance – majú donútiť, resp."vyvolať" ducha zomrelého, aby sa prejavil v tomto svete a potom následne má tento duch človeka informovať o situácii na "onom svete". Cieľom je, aby sme boli schopní pomoci tejto informácii „nahliadnúť“ do tajomných a zástrečných oblastí. Ak by sme takto postupovali, z kresťanského pohľadu by sme vlastne vyjadrili nedôveru voči Bohu a jeho vôle. Pri modlitbovom spoločenstve so zomrelými o nič také nejde. Cieľom je vždy vyjadrenie úcty a oddanosti k Bohu.

-Petr Šíkula-

PANE, NAUČ NÁS MODLIŤ SA
Deti, určite ste už zažili, že sa vám niekedy nedarilo modliť. Netreba sa nechat' odradiť. Ježiš nám dal jednu veľmi vzácnú modlitbu a on sám odporúča, aby sme sa ju modlili. Určite ju poznáte. Je to modlitba Otče nás. Ale pozor! Možno v nasledujúcim rozhvore objavíme pravdu o našej úprimnosti.

Janko: „Otče nás, ktorý si na nebesiach...“

Boh: Prosím?

Janko: Neprerušuj ma, Pane, neviď, že sa modlím?!

Boh: Ale ty si ma predsa vola!

Janko: Nie! Nevola som ťa. To my sa len tak modlime: „Otče nás, ktorý si na nebesiach...“

Boh: Volal si ma! Oslovil si ma! Chceš teda začať so mnou rozhovor alebo nie?

Janko: „Posväť sa meno tvoje!“

Boh: Myslíš to vážne?

Janko: Čo mám mysliť vážne?

Boh: To, či chceš moje meno naozaj posväcovať. Vieš čo to vlastne znamená?

Janko: No to znamená... To znamená... Ja to vlastne vôbec neviem.

Boh: To znamená, že ma chceš uctievať! Že ti je moje meno vzácene.

Janko: Konečne tomu začínam rozumieť... „Príď kráľovstvo tvoje, bud' vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi.“

Boh: A robíš niečo preto?

Janko: Či niečo preto robím? Samozrejme. Chodím do kostola.

Boh: Ja chcem od teba viac! Chcem, aby si sa zjavil zlých zlozvykov, ktorími zarmucuješ svojich doma. Túžim, aby si viac myslí na svojich blížnych. Aby si rozmyšľal ako

im môžeš pomôcť. Chcem, aby si uzdravoval chorých, sýtil hladných, tešil smutných... Všetko, čo robíš druhým, robíš vlastne mne.

Janko: Prečo mi to všetko pripomínaš? Práve mne. Predsa koľko ľudí sedí v kostoloch, ktorí robia ešte menej než ja?

Boh: Myslel som, že sa naozaj modlíš za to, aby moje kráľovstvo prišlo a moja vôľa sa plnila. A to musí vždy začať práve u toho človeka, ktorý sa za to modlí. Ak chceš byť skutočne poslom môjho kráľovstva, musíš naozaj chcieť to, čo chcem ja.

Janko: Už začínam chápať... „Chlieb nás každodenný daj nám dnes.“

Boh: Myslíš teraz skutočne na to, že tvoja prosba obsahuje i záväzok, že i ty urobíš niečo preto, aby ľudia okolo teba nežili v biede?

Janko: „A odpust' nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom.“

Boh: A čo tvoj bývalý komarát Marek?

Janko: Pane, ty predsa vieš, ako ma vždy provokuje. Ako sa mi vysmieva. Ako ma pred ostatnými zosmiešňuje. A je silnejší než ja...

Boh: Ja viem. Ale čo potom tvoja modlitba?

Janko: Ja som za, nech si ľudia odpúšťajú, ale u Mareka je to predsa výnimka, to sa nedá odpustiť.

Boh: Si úprimný. Ale robí ti vôbec radosť s takou zlostou chodiť po svete?

Janko: Nie, Pane, neteší ma to.

Boh: Ja ťa z toho uzdravím. Odpust' Marekovi a ja odpustím tebe. Prestaň sa zarmucovať kvôli tomu nepriateľstvu.

Janko: Ale ja neviem, či to dokážem...

Boh: Neboj sa, ja ti pomôžem...

Janko: „A neuved' nás do pokúšenia, ale zjav nás zlého.“

z Leopoldova dákujeme za vašu prítomnosť.

✓ ZBIERKA

22. 09. sa po niekoľkých mesiacoch znova uskutočnila zbierka na stavbu Farského pastoračného centra. Jeden milodar bol v inej mene. Spolu s ním, po jeho zámene v banke, sme vyzbierali 2.600,-€. Za každý milodar vďaka. Najbližšia zbierka bude 20. októbra.

✓ „BIRMMOMŠA“

V sobotu 28. 09. bola prvýkrát „BIRMMOMŠA“. Bude bývať raz do mesiaca a počas nej budú bývať predné lavice rezervované pre birmovancov.

✓ MANŽELSKÉ VEČERY

Od 14. 10. do 25. 11. 2013 prebieha v Hlohovci kurz Manželské večery. Stretnutia sú vždy v pondelok od 18,00 do 21,00. Ďalšie informácie sú na www.samaria.sk/manzelske-vecery/

✓ RIO 2013

29. 09. o 15,00 bola v našom farskom kostole prezentácia Svetových dní mládeže RIO 2013. Pod heslom „Chceli sme vidieť a videli sme, očakávali sme a zažili sme Krista“, ju pripravili priami účastníci tejto celosvetovej akcie- Terezka Sobotová a Matúš Ješko. Prezentácia sa zopakuje 18. októbra o 19,00.

✓ RUŽENEC

Počas októbra sa tradične modlievame modlitbu **sv. ruženca**. Začíname vždy pol hodiny pred sv. omšou. K modlitbe pozývame všetkých, ale najmä mládež a deti. Bolo by vhodné, keby sa v jednotlivé dni týždňa predmodlievali tieto skupiny veriacich:

v pondelok ženy, v utorok miništanti, v stredu muži, vo štvrtok členovia Spoločenstva Božského srdca, v piatok deti a mládež, v sobotu členovia Spoločenstva Sv. ruženca.

✓ VĎAKA, BOŽE

V prvú októbrovú nedeľu nás privítala v kostole jemná „zeleninovovocná“ dekorácia. Chrám sa naplnil atmosférou vďačnosti. Spoločne sme ďakovali za tohtoročnú úrodu.

✓ KROV

07. 10. sme začali stavať krov. Veríme, že sa nám do konca októbra podarí stavbu aj zastrešiť.

✓ OPAKOVÁČKA

Na pranie niektorých veriacich bola v piatok- 18. októbra o 19,00- opäť prezentácia Svetových dní mládeže RIO 2013.

✓ VZÁCNA POMOC

Pani kostolníčku Terezku Paulovičovú- počas jej hospitalizácie a rekonvalescencie na prelome septembra a októbra- 3 týždne zastupovali pani Mária Dekanová a Emília Mačurová. Ďakujeme za ich nezistnú obeťavú pomoc. Nech ich Pán požehnáva.

ZA SÝRIU

Tmavá je noc a moje okná svietia. Koľkokrát to bolo naopak. V mojej duši bola tma a svetiel jedine Boh. Ktorý udržuje svet a ktorý udržoval i mňa, aby som ho napokon a odtedy ako odznova sa rodiaci márnotratný syn našla. Až čas dospel a nachvíľu sa zastavil v tejto noci, keď k človeku prichádza milosť písania, tá zvláštna milosť, ktorá pretavuje všednosť do večnosti, obyčajné slovo do neobyčajného, zomierajúci okamih do okamihu večne sa opakujúceho, keď prichádzajú cudzie oči a ak už nie ľudské, tak oči vlastného svedomia a anjelov, aby sa z textu napili. A Pán rozprestrel túto noc. A udržuje môj deň i moje noci, v ktorých spím a v ktorých netuším oňom. A v ktorých netuším o Sýrii.

Odznova nastal čas, keď sa cudzí človek mení na brata. Keď neexistuje iný vzťah ako láska a všetko kritické a zlé sa zdá nezmyselné. Odznova nastal čas, keď si oči

pozývajú dlane a dlane si pozývajú slzy, aby sa naplnili ich bielymi perlami. Odznova nastal čas, keď sa zem stáva malou, maličkou v rozprestrenej duchne vesmíru, horčičným zrnkom, ktoré vyrástlo a zakvitlo človekom. A odrazu bytostne ako svoju izbu, svoju ulicu, panelový dom a ruky položené na písacom stole, cítim i cudzu zem. Tak blízko sa z vesmírnej perspektívy Boha zdá Slovensko a Tichomorie, unavené smreky na svahoch Karpát a púšte Kazachstanu, tak blízko, s podpisom toho istého Tvorcu, je stvorené koryto Hronu, nad ktorým preleteľ rybárik a prístavy, kde kotvia výletné lode. Tak blízko je Sýria.

Bože, kým ja bdiem a kým ja spím; tam kdesi ďaleko sa môj brat bojí o vlast. Bože, kým ja bdiem a kým ja spím; tam kdesi v diaľkach sa môj brat bojí o život. O život, ktorý tu tak sebaisto pohŕdame, ktorý si zapíňame malichernostami a spormi. O život, ktorý si nectíme a v ktorom kalkulujeeme. O život, čo si stvoril.

A vonku bdie augustová noc.

Pane, prítomný aj v tejto noci a v tomto

mu Slovensko pritesnou krajinou, niekto k nim mali chodiť s poklonou a ďakovať, že oňom vie napísť fenomenálne diela. Nie s nimi vôbec smieme byť v kontakte – a oni kto vie nájsť v jeho kultúre mýtu. O meste, sa namiesto toho venujú druhým ľuďom ba ktoré by iní nazvali „EHMK“, „multi-kulti“ či zájdu až tam, do takých sfér a obety, kam ovenčovali by v ňom donekonečna jedného nechodia ľudia a už vôbec nie spisovateľa a zopár miestnych lia...

A tak tu píšem aspoň tieto nenaistené napísť historickú prózu a vyzdvihnuť jeho slová, aspoň zopár slov – aby sa narodili. svätých (ozaj, uvedomujeme si ešte, čo to A aby sme si uvedomili, že tu máme novú znamená, akú energiu a bohatstvo, že máme v národe svätých?)... Že niekto je taký životnú realitu. Nič dobré neveštiaci svet, pozorný a čestný a vie tak dobre rozoznávať, že preloží iných úžasných básnikov relativizovanie hodnôt a rýchlejšie či popozorný a čestný a vie tak dobre rozoznávať, že preloží iných úžasných básnikov uvedomili, že sa v tom treba zorientovať, a dokonca aj jedného zo susednej krajinu - urobiť si poriadok vo vlastnej duši – a mať, ktorého by si ľudia toho štátu mali čítať od mať, mať účasť a mať túžbu... Lebo inak nie rána do večera... A že niektorí naši spisovatelia sú takí veľkí a ušľachtilí, že by sme opak.

-dzunkova.blog.sme.sk-

POHÁR

V miestnosti plnej študentov sa prechádzal profesor a vysvetľoval im učivo o zvládaní stresu. V ruke držal pohár plný vody a spýtal sa študentov: "Čo si myslíte, koľko váži tento pohár vody?" "500 gramov!", ozvalo sa zozadu. "600 gramov!", povedal ďalší študent. "V skutočnosti ani ja sám neviem, koľko váži, to zistíme, až keď ho odvážime."

S pohárom plným vody v natiahnutej ruke, profesor pokračoval: "Čo sa stane, keď ho takto budem držať pár minút?" "Nič," znala odpoveď. "Dobre, a ak ho budem rovnako držať hodinu, čo sa stane potom?" "Začne vás bolieť ruka," odpovedala študentka. "Presne tak. A čo by sa stalo, ak by som pohár v ruke držal celých 24 hodín?" "Mali by ste v ruke obrovské bolesti," povedal jeden zo študentov. "Vaša ruka bude veľmi slabá," povedal ďalší. "Bude paralyzovaná, a možno budete musieť ísi do nemocnice," povedal študent sediaci v poslednej lavici. "To je pravda", povedal profesor. "Ako vidíte, hmotnosť pohára sa po celý čas nezmení. Čo teda spôsobí bolest?" Trieda stíchla. Študenti vyzerali zmätene. "Čo by som mal urobiť, aby som zabránil vzniku bolesti?" spýtal sa profesor. "Položte pohár," povedal študent. "Presne tak, máš pravdu," zvolal profesor. "A to je lekcia, ktorú chceme, aby ste si zapamätali. Problémy a starosti v živote sú ako tento pohár vody. Ak budete o nich premýšľať len chvíľu, nič sa vám nestane, ale ak o nich budete premýšľať dlhšie, pocítíte bolest. A ak budete o nich premýšľať celý deň, budete sa cítiť slabí, ochrnutí a neschopní čokoľvek robiť. Je dôležité, aby ste si to zapamätali a naučili sa pustiť vaše problémy. Nezabudnite položiť "pohár"!"

viac než vôle a vedomie, to je celý zmysel, smerovanie a súhrn ľudského života.

Nový svetový poriadok zobrajal ľuďom vieru, ale aby sme nezostávali iba v rovine náboženskej - zobrajal ľuďom túžbu. Spomínaná ilúzia slobody odňala ľuďom schopnosť brať veci vážne. V takom zdaní, kde sa človeku vidí, že všetko je obhájiteľné, nahraditeľné, zmeniteľné... sa stráca autenticosť a človeku sa zdá zbytočné o čosi zápasíť. Do ľudského srdca nevstupuje Duch v tej najújasnejšej podobe – nezadržateľnej túžbe. Človek sa mení na herca, ktorý neopúšťa hranicu seba samého a nežije pre druhých, ale žije preto, aby ho niekto videl a alebo aby uspokojil svoje chútky a chute.

A tak následne po tomto zlome, keď sa vytratila emócia; nastal v umení nebývalý úpadok. Z literatúry zmizlo to, čo obsahovala po celé stáročia. Aj ľudská duša stratila mnoho schopností. Autori začali túžiť po sláve a literatúra stratila híbku. Híbke nepatrí štadión a námestie. Duch spisovateľov stratil virtuoziitu, a tak z literatúry vymizli klasické formy. Zmizol sonet. A táto choroba predkladania myšlienky aj formálne lacných diel úplne premenila čitateľovo vnímanie a ako raka-vina napáda už deti na základných školách.

Tak sa len s údivom a poklonou poze-

rám, že predsa len ešte existujú spisovatelia, ktorí píšu absolutne čestne a hlubo. Ktorí píšu po celý život a ich dielo pritom naberá ľahkosť, rozmer a genialitu, ktorá prináša úžas a zasahuje ako blesk každú nerovnováhu v ľudskej duši. Ako meteor osvetluje tajomstvá života. A autori skrz vlastnú skúsenosť ako hora, čo po zemetrasení vyvrhne diamant – vytvárajú úžasné diela.

No neviem si vysvetliť, ako je možné, že tito spisovatelia nie sú na titulných stránkach učebníc. Neviem si vysvetliť, prečo sa

nimi nezaoberá naša literárna veda. Neviem si vysvetliť, prečo nežiaria v ročných hodnote-niach tvorby Literárneho informačného centra – no, hm, vlastne keď si pozerám webovú stránku tejto inštitúcie, ktorá si zamieňa literatúru s marketingom; vidím najviac spomínaných nenarodených slov.

Veľmi dobre viem, o ktorých autoroch aspoň takto v inotaji písem. Lebo ak vie niekto z reality vyta-

žiť toľko, že píše o vlastných depresiách, úzkosti, o pive, o sexuálnom zážitku, neschopnosti zbalíť dievča či o tom, že po búrlivej noci ho bolí hlava a vidí dvojmo... Sú ľudia, ktorí z toho istého života dokázali napísť sonety. A nie dva, tri, ale celé knihy sonetov – so všetkým duchovným bohatstvom, ktoré sonet prináša. Že ak je nieko-

meste... Pane, ktorému žiadna myšlienka nie je skrytá. Pane, dnes som prišla prosiť za Sýriu. Pozvala som si slzy, smútok a strach, čo prišli ako vzácná návšteva do domu Abrahámovho. A prepásala som sa slovami ako cingulom, prepásala som sa slovami, o ktorých veríme, že idú k tebe – veď musia, ako sme v detstve z celých plúc fúkali do púpav a do semienok bodliakov a verili, že letia k nebu. A po rieke sme posielali listy a utekali na druhú stranu mostu, či ich odnáša prúd. Tak teraz posielam modlitbu za ľudských bratov... Zachráň Sýriu.

Márne sú naše úsudky. A pery, ktoré okúsili, čo je sladké a čo horké, čo je horúce a čo je chlad; ale sami nič nestvorili. Iba povedali, že všetko je marnosť. Ako kôň, čo celý život neposlúchal a až napokon sa pokoril pred hospodárom, tak sa i moje ústa, toľkokrát špinavé od slov, prišli pokloniť. A prišli prosiť za mojich bratov. Veď za horami v Sýrii umierame my sami. Veď za horami v Sýrii umierajú anjeli, ktorých sme vlastnou ľahostajnosťou poslali na smrť.

A tak nie za seba, za bratov som prišla prosiť. Ako dávny ruský svätec, čo vedel, že na mesto padne meteorit a modlil sa za odvrátenie tohto neštastia.

I keď sa všetky životy začínajú i končia v tvojich rukách... Zachráň Sýriu.

Nech sa prítomnosť zmení na budúcnosť, budúcnosť, v ktorej sú vojny nenaplnené. Kde je nám odpustená neláskaň bratom.

A vonku tlies augustová noc a nad mestom žiaria kopce, čo obrástla zlatobyl.

Pane, stvoril si toľko krásy, že ju do konca života nepoznávame a toľko lásky, že ju nikdy neobsiahnu naše srdcia. Stvoril si Sýriu, ktorá si pamätá kroky tvojich učeníkov, ktorá si pamätá cval koňa, keď do Da-

mašku uháňal svätý Pavol. Prastarú zem krížovnických výprav a chválospevov na tvoju nekonečnú slávu.

Daj nám milosť stať sa apoštolom, nech oslepený tebou padneme z koňa. Daj nám možnosť obrátenia.

Nech dejiny cválajú svojou cestou ako svätý Pavol a nech padnú z koňa, nech sa sled udalostí obráti. Pane, ktorý nesieš všetko a my nevieme uniesť ani to, že žijeme, zachráň Sýriu.

A vonku bdie augustová noc a tiché husi v priamkach nalomených prírodou tiahnu na juh. Všemohúci, odpust, že sa ani nevieme k slám modliť za Sýriu, za Sýriu, za Sýriu.

-Katka Džunková /dzunkova.blog.sme.sk/-

AUTORI ZAČALI TÚŽIŤ PO SLÁVE A LITERATÚRA STRATILA HÍBKU. HÍBKE NEPATRÍ ŠTADIÓN A NÁMESTIE. DUCH SPISOVATEĽ- ĽOV STRATIL VIRTUOZITU...

AK MÁME ROBIŤ
POKROKY, MUSÍ-
ME PRED NAŠIM
BOHOM UMLČAŤ
SVOJ JAZYK I
SVOJE CHÚŤKY,
LEBO BOH POČÚ-
VA JEDINE REČ
MLČIACEJ LÁSKY.

JÁN Z KRÍŽA

MOJA LETNÁ UNIVERZITA

Drahý Priateľ, ...vrátila som sa domov. Svetové dni sa skončili. Boli veľkolepé. Příšem tieto riadky plná vďačnosti a radosti. A dákujem, že súm. Túžim Ti porozprávať, aké veľké veci mi urobil Boh.

Po stretnutí v Madride, som mala v srdci tichú túžbu znova ísi a nanovo zažiť známu atmosféru. Ísi a stretnúť sa so Svätým Otcom a mojimi bratmi a sestrami. Realita je ale realita, a tú som si uvedomovala... Brazília je veľmi veľmi ďaleko...

Môžem iba snívať a putovať v túžbe... Vnútorme som sa uspokojila a prijala som to... Pán Pánov a Kráľ Kráľov mal však iné plány. On chcel. Chcel, aby som objala jeho sochu na hore Corcovado. On chcel. A to je hodné zamilovania sa do môjho Stvoriteľa.

Túžila som sa dobre pripraviť na toto stretnutie. Čítala som si posolstvo Benedikta XVI. ktoré pri tejto príležitosti adresoval mladým, modlila som sa modlitbu svetových dní mládeže, naučila som sa hymnu SMD, ako aj študovala Brazíliu, cez internet objavovala Sao Paulo a Rio de Janeiro, pútnické miesto Aparecida i ostatné mestá, ktoré som mala navštíviť.

Cesta bola priam neskutočná. Leteli

sme 15000km, vyše 20 hodín vo vzduchu. Minuli sme Budapešť, Londýn, Atlantik, New York, rovník a stále bola pred nami ešte dlhá cesta. Unášali sme sa nad vzletnutiami, ochutnali sme Boeingove menu, hrali sme piškôrky, pozreli filmy, prežívali Jeho (Pána) neočakávanú cestu, snívali sme v oblakoch, modlili sme sa a veľmi tešili.

Brazília je zelená. Je veľká. A je v mojom srdci. Istotne by sa páčila aj Tebe. Prvý dovykonať a veľkomesto São Paulo. Vrúcne objatie a pohostinnosť bratov saleziánov. Prvé portugalské slová: Bom dia – Dobrý deň, Obrigada – Ďakujem. Mesto je obrovské. V jeho aglomerácii žije viac ako 22 miliónov ľudí. A medzi nimi moji vzácní brazílski priatelia. Rio de Janeiro znamená doslovne „Januárová rieka“. Štát Rio de Janeiro sa môže pochváliť viac než 50 kilo-

metrami pláží. Štadión Maracana drží rekord v najväčšej návštevnosti futbalového zápasu v histórii. Pôsobivá budova divadla Municipal, bola navrhnutá podľa parížskej opery, v snahe napodobniť rafinovanosť francúzskej metropoly. V kontraste s honosnou architektúrou, miestnou kultúrou a vierou sú tu však aj tzv. „favelas“. Sú to časti mesta, ktoré tvoria prevažne chatrče. Približne 20 percent miestneho obyva-

NENARODENÉ SLOVÁ

Rozmyšľam, čo je asi jednou z najhorších vecí, ak nie najhoršou, ktorú moderná doba, vyklamávajúc človeku, že je slobodný alebo hodný vykonať takmer všetko podľa vlastného rozmyslu; priniesla. Sloboda v modernom pojatí by sa vlastne dala nazvať slobodou hlúposti. Lebo niežeby človek neboli slobodný vykonať takmer všetko, čo mu napadne a ubližiť takmer všetkemu. Prikázania svetových náboženstiev, starých etik a filozofí tu však boli nato, aby varovali, ako človek má konať alebo ako konať nemá, aby sám sebe neprivola záhubu.

Táto podivná sloboda, ktorá vlastne hodnoty nikdy nezmenila, ani zmeniť nemôže, lebo vzduch neprestane byť vzduchom, slnko slnkom, orol orlom a kráľ kráľom... však priniesla do ľudských duší, aj do smerovania spoločnosti, zmätok. Pravda sa zahalila, treba sa k nej dlho prepracovať. Pritom však doba zrýchliala tempo tak, že na to jednotlivcoví nedopraje pokoj a ani čas.

Tak pribíem aspoň tento text a nazývam ho nenarodenými slovami. Lebo ich vidím všade navôkol. Vidím slová, ospravedlnenia a uznania, čo by mali byť napísané – a nie sú. Vidím nenarodené slová na reklamných pútačoch. Počujem nenarodené slová v univerzitných sálach a na televíznych obrázkoch. Vidím nenarodené slová v novinách a na vedeckých pracoviskách, cítim ich za múrmami v takmer každej rodine. Lebo všetky tieto miesta by mali povznášať, rozvíjať a kultivovať dušu. No nedeje sa tak.

Trochu sa musím ešte ospravedlniť aj sama za to, že tento blog pribíem. Ak sa Indiáni v minulosti bránili fotografovaniu s odô-

vodnením, že im fotky kradnú dušu – čosi podobné spôsobuje aj internet. Je to sietť, ktorá sa stala sietkou na človeka a zábranu platí ešte menej, než v živote skutočnom. Objavil sa nám akýsi fenomén rýchle-

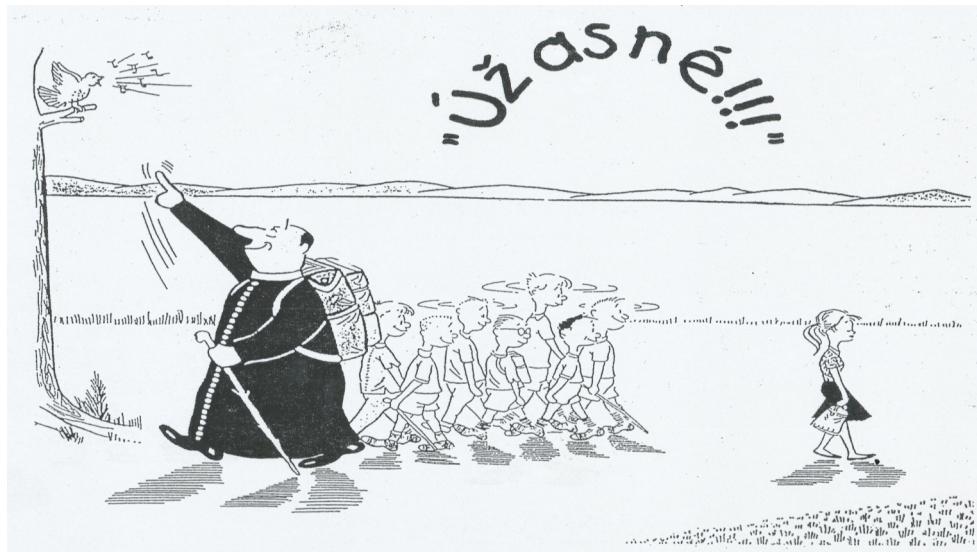
ho zverejnenia, ktoré podobne ako u Indiánov – kradne dušu literárnym dielam. Zdá sa mi, že preto, že sa vydávať a zverejňovať môže už prakticky všetko a tak rýchlo a v takom náklade, za aký si zaplatíte, celkom sa začala strácať literatúra naozajstná. Tá hlboká, ktorú písali múdri a citliví ľudia. Ktorá zrela bez hanby niekoľko desaťročí, ktorej vlastne ani primárne nezáležalo na uverejnení, ale na zmysle. Dnes rezonuje: čím skôr napísat, čím skôr uverejniť. Prípadne ešte horšia túžba po čo najskoršom uznaní. Ale čo to má znamenať?

Literatúra mala vždy blízko k modlitbe. A tento nový princíp sa podobá na to, akoby sa človek modlil neúprimne. Akoby sa modlil tak, aby ho videlo čo najviac ľudí. Akoby sa modlil tak, že si to ani sám neuvedomuje. Akoby mu ani nezáležalo na modlitbe, ba vlastne akoby ani neboli veriaci. Lebo ak by sme veriacimi boli skutočne, všetko by vyzeralo inak. Viera je predsa

akým si manželia vyjadrujú vzájomnú lásku - skrže telo a sexuálny akt. K nikomu inému sa takto nesprávajú. Ježiš pri Poslednej večeri a na kríži povedal: „Toto je moje telo, ktoré sa dáva za vás.“ Dáva sa nám skrže svoje telo ako manžel manželke. Ako som už spomenula, tento manželský dar tela nám ponúka (panenským spôsobom) pri každom svätom prijímaní, pretože Boh nás stvoril ako osoby, ktoré si manželskú lásku prejavujú telom.

V nebi naša schopnosť pre manželskú lásku nezmizne, nestane sa čisto duchovnou alebo netelesnou. Nestaneme sa angeli, ktorých podstata je čisto duchovná, bez fyzickej dimenzie. Na konci čias, ktorý sa označuje ako *eschaton*, sa Ježiš vráti na zem nie ako bezbranné dieťa, ale víťazne ako kráľ. A vtedy, keď história dosiahne svoje naplnenie, naše telá vstanú z mŕtvykh, oslávené a naveky spojené s naším duchom (dušou).

Katrina J. Zeno – nezávislá spisovateľka, autorka mnohých článkov a kníh, ktoré sa v Amerike stali bestsellermi. Katrina je jednou zo svetových prednášateľov na medzinárodných konferenciach na tému Teológia tela Jána Pavla II., z ktorej získala bakalársky titul v odbore Teológia na Františkánskej univerzite v USA.

A práve o toto ide - sme dokonale spojení s Ježišovým osláveným telom. A dokonalé spojenie nášho osláveného tela s očisteným duchom nás otvára pre zjednotenie s Bohom. Táto nebeská dokonalosť nás vzkriesi ako panny a zjednotí nás v jedno s Kristovým dokonale čistým telom. Navždy budeme s Bohom jedno telo! Svätá omša je čosi ako Boží facebook - Boh nám na svojej eucharistickej stránke dáva uvidieť spojenie, ktoré nás očakáva vo večnosti. To, čo na zemi prežívame v krátkych okamihoch, budeme v nebi prežívať v plnosti. Ján Pavol II. nám pripomína: „Ten, čo sa v Eucharistii živí Kristom, nemusí čakať, kým bude na druhom svete, aby prijal večný život: *vlastní ho už tu na zemi*, s prvotinami budúcej plnosti, ktorá sa bude týkať človeka v jeho celistvosti. V Eucharistii totiž prijí-mame aj garanciu vzkriesenia nášho tela na konci sveta.“

teľstva sú rôzni banditi a drogoví díleri. Hoci väčšina obyvateľov má pravidelné zamestnanie, napriek tomu zostávajú chudobní. Žiaľ, nemajú na výber a stávajú sa trvalou súčasťou „favelas“, tejto neobľúbenej a biednej časti Ria.

Brazíliu som vnímala ako moju „LETNÚ UNIVERZITU ZRELOSTI“. V priebehu jedného mesiaca mi Pán ponúkol toľko neobvyklých situácií: na jednej strane fyzickú vyčerpanosť, priam neskutočnú vzdialenosť od domova, veľké anonymné mesto..., na druhej strane množstvo ochotných ľudí so snahou pomôcť bližnemu. Bola to príležitosť pozrieť sa v pravde a jednoduchosti na seba („Kým som, keď sa nik nepozerá?“). Cítila som potrebu začať sa modliť. Inak modliť. Dušou mi rinuli slová: „Pane, ak sa na mňa dnes nik neusmeje, ja sa teraz rozhodujem, že sa budem usmievať na ľudí. Pane, ak ma dnes nikto neosloví milým slovom, ja sa teraz rozhodujem, že poteším a povzbudím láskavým slovom ľudí navôkol. Otče, ak ma dnes nikto neobjíme, ja sa rozhodujem, že aspoň duchovne

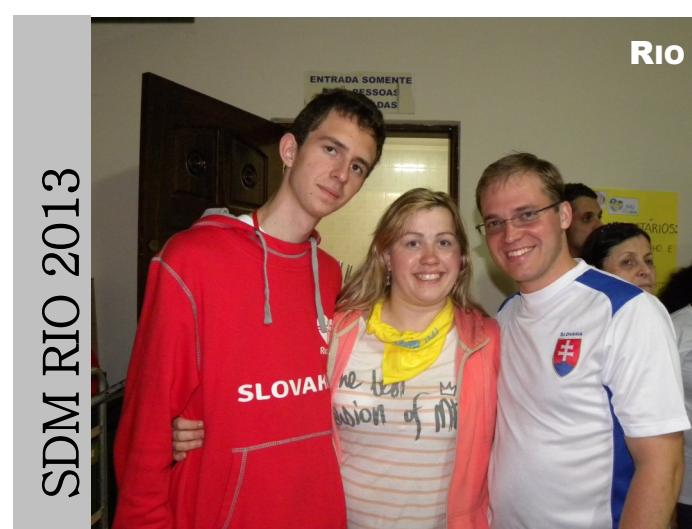
objímem každého, s kým sa stretnem. Amen. Tak mi Pán pomáhaj.“

V evanjeliu sa stále zdôrazňuje potreba, dôležitosť a veľkosti Božích prikázaní. Až tak podstatne, že bohatému mladíkovi a všetkym nám- Pán povedal: „Ak chceš vojsť do života, zachovávaj prikázania! (Mt 19,17)“. Svätý Otec František ponúkol a povzbudzoval k životu podľa prikázaní. Veď preto nám boli dané, aby sme boli šťastní. Nesmierne šťastní. Tieto odporúčania nie sú ničím zvláštne. Nie sú ničím prelomovým. Ničím, čo by som doposiaľ nepoznala. Ale potrebovala som túto Pravdu opäť počuť. A počuť ju práve v tak vzdialenej zemi. Pán si ma odviedol až za obratník Kozorožca a nanovo prehovoril ku mne.

Najdrahší Priateľ, chcela by som Ťa objať, objatím Krista Vykupiteľa z vrchu Corcovado. Tvoje úmysly som predkladala, kde to len bolo možné. Ver mu. Počuj Kristov hlas: „Kráčaj stále za mnou, nájdi tých čo máš nájsť a daj im nové ráno“.

P.S. Keď sa stretneme, naučím Ťa pravú brazílsku sambu!

-moravka-

MOJIMI OČAMI

Svetové dni mládeže v Riu de Janeiro boli mojimi prvými a som veľmi vďačný Pánovi, že som sa na ne dostal, aj za ľudí, ktorých som spoznal, ako aj za atmosféru, ktorú som mohol zažiť. Počas misijného týždňa v São Paule ma milo prekvapila starostlivosť domáčich o nás. Keď sme prechádzali mestom, videli sme, ako

mnohé domy aj s minidvorom sú dokonale zabezpečené mnohými zámkami a mrežami proti zlodejom a vandalom. V duchu som si pomysiel, či to nie je obraz ľudí uzavretých do seba a žijúcich len pre seba a svojich najbližších. Opak bol však pravdou. Hoci mali svoje domy poriadne uzavreté, ich srdcia boli otvorené dokorán a ochotné ponúknutť to najlepšie, čo mali, aj pre cudzích pútnikov, ktorí mali sice prázdne ruky, ale srdcia plné pokoja a radosti.

Stretnúť zástupcu Krista na zemi je úžasný zážitok, zvlášť, keď je tak neobvyčajne blízky mnohým, ale môže sa obmedziť len na davovú psychózu, kde ľudia robia všetko preto, aby sa s ním stretli a idú hlavu-nehlava, len aby mu boli čo najbližšie a mohli si ho odfotiť. Pred pobožnosťou krížovej cesty so svätým otcom som sa nedostal do priestoru, odkiaľ by som videl a počul sv. otca ani cez monitory

a reproduktory. Naskytol sa mi nepríjemný pohľad. Priznám sa, že som bol trochu znechutený, keď som videl, ako ide niektorým len o to byť čo najbližšie svätemu otcovi a keď prešiel papamobilom popred nich a zaujal predsedajúce miesto počas pobožnosti na vzdialenom pódiu, viac sa nezaujímal, čo sa deje. Vrátili sa do ulíc, kde počas krížovej cesty spievali, tancovali, skandovali, večerali a niektorí si išli vypíti do najbližších reštaurácií. Pripomenu mi ľudí, ktorí chcú vidieť Ježiša, aj jeho veľké činy, ale nezaujíma ich, čo hovorí, k čomu ich pozýva a čo od nich vyžaduje. Z iných som však bol povzbudený, pretože aj keď sa nedostali do blízkosti sväteho otca, nalaďili si rádio a počúvali vo svojom jazyku preklad zastavení krížovej cesty. Aj mne stačilo, že som na základe kriku, helikoptér a osvetlenia vedel, kde v dave sa svätý otec nachádza, potešila ma jeho vzdialenosť a skôr som sa snažil sú-

...čítanie na pokračovanie /9/..... Božia marináda

VÝKÚPENIE: SPOJENÍ S TELOM KRISTOVÝM

V tomto procese sa postupne mení aj naša definícia vykúpenia a spolu s ňou aj spôsob uvažovania o tom, čo je našim osudem. Spásu si prestávame predstavovať ako záchranu pred pekelnými plameňmi alebo bezstarostné po-sedávanie na obláčiku s harfou v ruke. Božia marináda nás vedie k inej realite: spásu spočíva v úplnom spojení s Kristovým telom.

Aké druhy spojenia tým myslím? Panenské a manželské, ako inak. (Už ste vedení, že smerujem práve sem, však?) Je vaša myseľ schopná uveriť, že je to reálne? Alebo to pokladáte len za účelovú slovnú ekvilibristiku?

Dúfam, že nie. Moje presvedčenie vychádza z toho, že prostredníctvom Eucharistie zažívame toto manželské a panenské zjednotenie s Bohom už tu na zemi. Katolícka cirkev verí, že chlieb a víno sa pôsobením Ducha Svätého pri každej svätej omši skutočne premieňajú na Kristovo telo a krv.

To znamená, že to, čo prijíname vo svätom prijímaní, nie je to isté, čo sme priniesli na oltár v obetných daroch. Navonok sice vidíme chlieb a víno, no je v nich obsiahnuté niečo hlbšie: skutočné Kristovo telo a krv, ktoré na seba berú vonkajšiu podobu chleba a vína. A tak, keď prijíname Eucharistiu, stávame sa jedným telom s Ježišom Kristom. Ježiš a Cirkev (teda každý z nás) sa stali jedným telom, ako to hlásal svätý Pavol v *Liste Efeszanom* (5. kap.). A všimnite si, prosím, že je to telesné, no nie sexuálne spojenie. Skôr panenské.

Neuveriteľné, však? Pri každom svätom prijímaní prežívame panenskú realitu tela už tu na zemi. Milosť vykúpenia prežívame

skrue spojenie s telom Krista pri každej Eucharistii. Eucharistia roztrhne závoj oddelujúci nebo a zem, aby sme cezeň mohli nakuknúť a uvidieť vyvrcholenie nášho osudu - nebo. Povedané slovami Jána Pavla II.: „Eucharistia je skutočne brána, ktorou sa nad zemou otvára nebo. Je lúčom slávy a nebeského Jeruzalema, ktorý preniká temnoty nášho života a vrhá svetlo na našu cestu.“

Panenstvo je na Božej marináde to najsladšie, pretože je ako blesk osvetľujúci nebo. V nebi budeme mať všetci panenské telá! Dúfam, že vám táto myšlienka vylúdila na tvár úsmev. Lebo ja sa smejem od ucha k uchu! Už sme pochopili, že panenstvo znamená absolútne sa odovzdať fyzicky aj duchovne, a práve ono nám odhaľuje zmysel nášho osudu: žiť v jednote s Bohom, na tele aj na duchu.

Dobrá novina je, že do neba si so sebou vezmete aj svoje telo! Však vás to potešilo? Je to skvelá správa! Telo je jeden z najväčších darov, nie bremeno. Manželské spojenie je možné iba prostredníctvom tela. Je to jedinečný spôsob,

duchovne silní a oveľa dlhšie hľadali fyzickej jednotu. Až s postupujúcimi rokmi je vraj medzi nimi oveľa krajšia. Sú páry, ktoré sa vyvájajú podľa týchto trojuholníkov a tvrdia, že po 20-tich rokoch zažívajú nádhernú hĺbku v Duchu, až predzvest neba a nežiada sa im toľko fyzického prejavu. A sú zase iní, ktorým intímna energia nikdy neklesá, vraj sem patria muži, ale určite ani ich neslobodno generalizovať. Čo človek, to originál. Čo pári, to extra originál! Najdôležitejšia je ochota a schopnosť seba-reflexie a snaha o napredovanie. Čiže zosťať na ceste, nezísť z nej.

V ďalšom príbehu u iného páru manžela strašne štvalo, že jeho žena nechávala po sebe po celom byte otvorené zásuvky – tak do polovice. Zakaždým ju na to upozornil. Ona sa snažila zatvárať ich, ale veľakrát na to zabudla. Neskôr jej to aj vyčítal, ale

Napísal ju pápež František, keď bol ešte arcibiskupom v Buenos Aires. Hodí sa napríklad ako večerná modlitba...

Palec je prstom najblížším k tebe. Začni modlitbou za tých, ktorí sú ti najblížší. Sú to osoby, na ktoré si spomeneš najskôr. Modliť sa za tých, ktorých milujeme, je "sladkou povinnosťou".

Susedný prst je prstom ukazujúcim. **Ukazovák**.

Pomodli sa za tých, ktorí vychovávajú, kážu, vzdelávajú a liečia. Oni potrebujú podporu a múdrost, aby sprevádzali iných správnym smerom. Nech stále budú prítomní v tvojich modlitbách.

Prostredník je najvyšší z prstov. Pripomína nám našich vodcov, politikov, prezidentov, biskupov a kardinálov; tých, ktorí

ona to nevedela zmeniť. Potom manžel pritvrdil vo svojich vyjadreniach. Varoval ju, že ich malé dieťa si môže na zásuvke ublížiť. Manželka sa snažila, ale veľakrát ostali zásuvky otvorené. Až sa jedného dňa naozaj prihodil synčekovi úraz – narazil a tiekla mu krv, dokonca mu ústa museli zašiť. To dodalo mužovi viesť do plachiet. Spustil vlnu kritiky a výčitiek, ako keby už ona sama nedostala trest najväčší – synčekovu bolest! Manžel si pomyslel: tak, a teraz to konečne pochopila a naučí sa ich zatvárať! Ale keď nasledujúci deň prišiel domov z práce, našiel asi tri zásuvky pootvorené. Skoro ho trafl šľak. Sadol si však do kútika izby, bezradný, a zúfalo oslovil Boha: „Pane! Čo...?“ A Pán mu odpovedal: „Tvoja manželka má talent zásuvky otvárať, tebe som dal schopnosť zásuvky zatvárať.“ -www.miriam.sk-

rým bola daná moc. Oni veľmi potrebujú Božie vedenie.

Ďalší prst je prstom srdca. Voláme ho **prsteník**. Prekvapivé, ale je našim najslabším prstom.

Pripomína nám dôležitosť modlitby za slabých, chorých, strápených a obťažkanych problémami. Aj oni potrebujú tvoju modlitbovú podporu.

Na konci je náš **malíček**, najmenší zo všetkých. Má nám pripomínať modlitbu za seba samého. Keď ukončíš modlitbu

za štyri vyššie vymenované skupiny, potom uvidíš svoje vlastné potreby v inej perspektive. Budeš pripravený, aby si sa pomodril za seba samého spôsobom viac pravdivým a skutočným. Amen.

-www.modlitba.sk-

stredit na posolstvo, ktoré nám chce odozvať počúvajúc preklad v poľskom jazyku cez mobil. Myslím, že viacerí na Copacabane robili podobne, preto som viac povzbudený ako znechutený.

Nemám rád masovky ako asi väčšina ľudí, lebo každý z nás potrebuje životný priestor, aby sme mohli voľne dýchať a pohybovať sa. Ale nie je masovka ako masovka. Dav ľudí zídený okolo Krista, s Kristom a kvôli Kristovi dokáže povzbudiť človeka k ešte väčšej odvahе vydávať svedectvo viery aj vtedy, keď sa dav pominie a zostaneme v malej skupinke alebo sa ocitneme v nepriateľskom prostredí. V kresťanskej mase sú si ľudia bližší a vedia sa k sebe správať ako bratia a sestry, aj keď sú z iných národov, inej farby pleti a rozprávajú inými jazykmi. Spoločný menovateľ je láska, ktorá nás burcuje k správnemu a láskavému konaniu.

Celý čas, keď som sa chystal do Brazílie som sa tešil, že v Rio de Janeiro pôjdem na vrch Corcovado k soche Krista Vykupiteľa, ktorý objíma celý svet. V pondelok, hned po nedeli, keď sme pricestovali do Ria, sme sa vybrali k soche, ale museli sme vyčkať štvorhodinovú radu, aby sme sa mikrobusmi dostali na vrch a odtiaľ ešte kúsok pešo a boli sme tam. Čo sa však nestalo. Stáli sme pod sochou Krista a okrem podstavca, na ktorom bola socha vyvýšená, sme nič viac nevideli, pretože bola hustá hmla a ešte aj pršalo. Nevideli sme Krista, ktorý nás objíma, ale cítili sme Boží dotyk na svojich tvárich prostredníctvom hmly a dažďa. Niekoľko Pána nevidíme, ale môžeme pocítiť jeho dotyk, inokedy sa pozerať na neho na obraze, soche, či v Eucharistii a nemusíme nič cítiť. Spolu s inými Slovenskimi sme si v tomto nečase zaspievali pieseň:

„Ja v srdci svetlo mám, nech stále vo mne plá, či je hmla, či je noc, či je tma.“

O týždeň v pondelok, po oficiálnom ukončení SDM sme išli na Corcovado znova, ale tento krát sa nám naskytol krásny pochľad jednak na sochu Krista, ako aj na celé slnkom ožarené Rio de Janeiro. Ani to ešte nebolo nič, pretože najkrajším zážitkom bolo slávenie svätej omše v kaplnke Panny Márie Aparecidskej, ktorá bola v podstavci pod sochou Krista Vykupiteľa. Bola to vynikajúca bodka za krásnym, ale aj v niektorých prípadoch ťažkým pobytom v Brazílii.

Posilnený atmosférou kresťanského dňu a slovami svätého otca Františka o budovaní Cirkvi ako domu, som sa vrátil do bežného života vo farnosti, kam ma Pán cez Cirkev poslal a s pomocou Božou chcem budovať Cirkev posväcaním seba ako i posväcaním tých, ktorí sú mi zverení.

-Ondrej Kellner, kaplán, Nitra - Chrenová

EŠTE RAZ RIO

Reakcie našich priateľov, ktorých sme spoznali a s ktorými sme strávili SDM v RIO:

Michal Melišík (kaplán v Čadci)

„Na SDM som odchádzal s obavami z neznámeho, ale s dôverou v Božiu starostlivosť v srdci São Paolo i Rio mi ponúkli mnoho kontrastov, ale úžasnú mieru ľudskosti, pestrosti, radosti zo života. Mohol som zakúsiť, že menej je niekedy viac. Pán Ježiš nás učí milovať Boha i svojho blízneho. Niečo podobné ponúkajú aj SDM. Miluj a budeš šťastný ty i ľudia okolo teba. Nepotrebuješ predpisy, skutočná láska dáva slobodu !!! Cirkev má čo ponúknuť aj dnešnému človekovi. Je však potrebné hovoriť pravdu s láskou a úprimnosťou.“

Peter Rosinčin (pútnik zo Žiliny)

„To, že som išiel do Brazílie je najlepšia vec akú som kedy urobil“.

NIE JE SVETLO AKO SVETLO

Rôzne usmievavé či zamračené tváre vyrezávaných tekvičiek a v nich blikotajúce svietielko svieci. Deti i dospelí preoblečení za bosorky, démonov, duchov a iné príšery chodia od domu k domu a kričia: „Trick or treat“, čo znamená: „Obdarujte nás alebo vám niečo vyvedieme.“ Konajú sa párty, rozprávajú príbehy o duchoch a chystajú sa ozdobené tekvice.

Halloween. Ako sa má voči nemu postaviť kresťan? Na prvý pohľad vyzerá ako nevinný žart. Je to naozaj len obchodníkmi celkom vydané prebratie cudzích tradícií alebo ide o čosi viac?

Musíme vedieť, že v súvislosti s Halloweenom existuje okrem zábavy aj druhá stránka mince, ktorá je späťa so zlom, diablonom, smrťou a násilím. Približne v 8. storočí Cirkev ustanovila 1. november za sviatok Všetkých svätých (angl. AllSaint'sDay). Vtedy sa slúžili omše, ktoré dostali názov Allhallowmass (themass of allHallows – omša svätých). Noc pred týmto sviatkom bola známa ako AllHallows Eve - (pred)večer všetkých svätých. Napokon to vyústilo k názvu Halloween.

Pôvod Halloweenu je však v keltickom festivale Samhain. Festivale pána smrti a zlých duchov. Už vyše dvetisíc rokov pred Kristom Druidi v keltických krajinách oslavovali koniec leta prinášaním obetí Samhainovi. 1. november považovali za deň smrti, pretože padalo lístie, začínalo sa ochladzovať a klesali teploty. Verili, že MuckOlla, ich boh slnka, strácal silu a Samhain, pán smrti, získaval nad ním moc. Tiež verili, že 31. októbra Samhain

zhromaždil duchov všetkých, ktorí zomreli v predchádzajúcom roku. Bolo im určené prebývať v telách zvierat ako trest za ich zlé skutky. Mali dovolené navštíviť svojich žijúcich príbuzných počas večera (31.10.), cez sviatok Samhaina.

Druidskí kňazi viedli ľudí k diabolským uctievacím ceremoniám, v ktorých sa priňášali obete z koní, mačiek, čiernych oviec, kráv, a dokonca aj ľudí. Toto sa dialo, aby upokojili Samhaina a aby im duchovia neubližovali.

Z toho je jasné, že Halloween bol vždy oslavou smrti. Aj obchodníkmi šikovne ponúkané „nevinné“ vyrezané tekvičky majú pôvod v týchto pohanských praktikách. Svetová knižná encyklopédia hovorí: „Na prvý pohľad zdajúca sa nevinná tekvica so zapálenou sviečkou a s vyrezanou tvárou je pôvodným symbolom pre-

Tomas Kapral

V čase spoznania sa, zamilovania a chodenia, tiež v prvých rokoch manželstva je väčšinou najsilnejšia fyzická príťažlivosť, čo nie je zlé, je to normálny, zdravý predpoklad. Na tomto základe sa začína stavať vzťah.

Priateľstvo a duchovný život tam sú tiež prítomné, aj ony sú do istej miery motivátorom, ale silnejšia moc či úloha priateľstva sa ukáže neskôr okolo 4.-5.roka manželstva, keď už možno v niektorých (či viačerých) prípadoch telesná inšpirácia (na čas) ustupuje. Priateľstvo sa zvykne budovať spoločnými záujmami, krásnymi i ľažími zážitkami, množstvom rozhovorov, zdieľaním túžob, snívaním, vtipkovaním, plánovaním, starostlivosťou v čase choroby a pod.

Pes k nám aj prišiel. Čural i kakal v predsiene na zem, škriabal, smrdel, deti sa ho báli, nechceli s ním chodiť von..., ja som dávala celej rodine najavo svoju nespokojnosť a v mysli som prvé týždne balila kufre s rozhodnutím nájsť si privát. Nechcela som vydierať muža, aby si vybral medzi mnou alebo psom (je mi jasné, koho by si vybral) – manipuláciu neprevádzam, lebo ju ani sama neznášam, ale nechcela som mu stať v ceste, jeho túžbam, veď nech si ich zrealizuje. Skutočne som túžila jemu umožniť radosť, jemu vyhovieť, len mi to vnútorné dlhý čas neslo.

Čo robiť, keď sa naše sny a cestičky mí-

ňajú?! A manželskí priatelia sú rozhádaní a čiastočne sa cítia nepochopení? Napríklad kvôli obyčajnému psovi... alebo ďaleko väčnejším veciam? Čiže ak majú dojem, že sa stráca aj priateľstvo? Aby sa kvôli tomu nerozpadol vzťah, je azda načase zatiahnuť na (duchovnú) hlinu. Je pre mňa záhadou, na čom stavajú a udržujú vzťah v tejto fáze neveriaci. Vlastne ich aj obdivujem, ak vytrvajú spolu. Pokles fyzickej aktivity či energie neznamená, že máme skoncovať s intímnym životom. Práve naopak, je čas ho

**A TAK SOM I JA
PREKROČILA SVOJU
PREDSTAVU O ŽIVOTE A
NECHALA ŽIŤ TÚ JEOHO.
MODLÍM SA ZA SEBA A
PÝTAM SI LÁSKU K TO-
MU PSOVI. A ČAKÁM... A
ČAKÁM... ONO TO VNÚ-
TORNÉ ZMIERENIE RAZ
ISTE PRÍDE.**

nanovo rozinutú, čímsi obohatiť. A tiež pridať to, čo nás spájalo ako priateľov. Ale kým to dvoje hľadáme a budujeme, prenesie nás ponad neistotu viera v Boha a modlitba.

A tak som i ja prekročila svoju predstavu o živote a nechala žiť tú jeho. Modlím sa za seba a pýtam si lásku k tomu psovi. A čakám... a čakám... ono to vnútorné zmierenie raz iste príde.

Takto by napokon mohol vyzerať ideálny vzťah, kde sú všetky tri roviny v rovnováhe.

Ale keďže asi nikto z nás takýto ideál nežije, má stále na čom pracovať. Ideály sú nedosiahnuteľné, preto sa tak volajú. Ale ako vzorec, model je dobré ich mať pred očami, aby sme vedeli, kam môžeme smerovať, o čo sa opierať, po čom túžiť. Rozhodne nás nemajú demotivovať, prípadne zdeptať. :-)

Sú vzťahy, kde už v počiatkoch boli ľudia

PREČO SME VLASTNE SPOLU?

Môj manžel túžil mať psíka. Ja nie. On v ňom videl x výhod, ja xy starostí. Naše debaty na túto tému trvali asi rok. Ani jeden sme sa ne-posunuli v názore bližšie k tomu druhému. Ale ako vždy, jeden musí ustúpiť, jeden sa musí prispôsobiť. Ale kto teraz? Dúfam, že je to medzi nami tak, že raz jeden, raz druhý. Alebo to môj muž vníma inak? Hádam len nemá pocit, že len on ustupuje?! Pred desiatimi rokmi by podobná dilema nebola ani dilemou. Akosi som nepotrebovala riešiť kto z

koho a koľko. Akosi mi pripadalo všetko jeho aj moje, akosi ľahšie stráviteľné, všetko bolo priateľné. Dnes, po 10 rokoch, vidím na nás enormné množstvo rozdielov, a to aj v podstatných veciach. Lebo som staršia, unavenejšia, pohodlnejšia, túžim viac po pokoji, po menšom dobro-družstve, kym môj partner má viac energie, teda aspoň na isté veci. Radšej si ani nedovolím otázku, či by sme sa dnes boli

ešte schopní vziať. Tuším vo všetkom sme rozdielni, a tak diametrálne. Ja usadlicky typ milujúci stereotyp, on cestovateľ. Ja relaxujem v kresle s knihou, on pri športe. On má rád prechádzky po prírode aj v daždi či mraze, ja na peci. On dokáže byť aj askéta –hravo zvláda pôst, ja si kávu, koláče, víno, pivo len horko-tažko odriekam. On sa vie hrať blázniwo s deťmi, mňa hluk a rýchle tempo desia. Do akej miery sa má človek – v tomto prípade ja – obetovať, zaprieť, aby urobil radosť druhému? Aha, radosť. Asi o tú ide. Nie o samotnú obetu pre obetu. Ale bude mať manžel skutočné

potešenie zo psa, ak mu ho budem denne otíkať o hlavu a brblať? Jasné, nesmiem brblať, ak sa pre ústupok rozhodnem, potom už len dôsled-

nosť, t.j. bez nasledovných výčietiek. Ale dokážem to vôbec? Kedže ja vážne psa nechcem! A prečo by mal ustúpiť on? Ved' on sa mi i tak prispôsobuje – napríklad kvôli mojej práci, aby som aj popri maličkom dieťati mohla na psychické vyváženie pracovať. A keď mám náročný čas, vezme deti nadľho von, aby som obnovila svoje zdroje. Ked' mám nervy, prehľita moje výlevy a pod.

kiatej duše.“ Vyrezanú tekvicu so zapálenou sviečkou vyrobenou z ľudského tuku nechávali Drúidi ako vdák za ponúknutú obeť. Toto málo ochrániť všetkých v dome v tú noc pred démonmi smrti.

Oblečenie používané v tento deň tiež súvisí so strašnými druidskými rituálmi smrti. Ked' ľudia a zvieratá kričali v agónii počas spaľovania, pozorovatelia boli pobliekaní v kostýnoch vyrobených z koží zvierat. Tancovali, preháňali sa a vyskakovali cez plamene ohňa v nádeji, že odozenú zlých duchov.

Z toho všetkého je zjavné, že Halloween je pohanský deň zako-renený v najhorších pohanských rituáloch a uctievaní. Zdôrazňuje zmrzačenie, vraždy a krv. Dokonca tieto veci oslavuje! Halloween, ktorý je zameraný na násilie, búra zábrany, ktoré majú deti voči zlu.

Sv. Pavol nás v Liste Rimanom vyzýva, aby sme sa nedali premôcť zlému, ale aby sme dobrom premáhali zlo. (porov. Rim 12, 21) Preto je potrebné správne chápať a prežívať kresťanskú Spomienku na ver-ných zosnulých, ktorá používa podobne ako Halloween symboliku svetla svieci, no

s úplne odlišným obsahom. V roku 998 opäť Odilo v kláštore Cluny zaviedol tradičiu 1. novembra večer vyzvávať a spievať žalmy za mŕtvych a na druhý deň slúžiť veľkú zádušnú omšu. Tento zvyk sa čoskoro rozšíril v celej Cirkvi. Na znak nesmrteľnosti duší a Božieho milosrdenstva sa na cintorínoch zapaľujú sviečky.

Na biblickom podklade v myslení kresťanov našla svieca ako symbol svetla významné miesto. Symbolizuje nám Krista, ktorý povedal: „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života“ (Jn 8, 12).

Každoročne sa nám na prelome októbra a novembra ponúka možnosť nenechať sa zlákať cudzím zvykom, ale zodpovedne prežívať sviatok „dušičiek“ i nasledujúcu októbu, kedy môžeme získavať úplne odpustky pre našich zosnulých.

Ked' teda zapaľujeme sviece na hroboch zosnulých, myslime na to, že ich tam kladieme ako symbol Kristovho svetla prežarujúceho temnotu sveta; ako znak nádeje, že Kristus - víťaz nad smrťou - sa aj pre našich zomrelých stane tým pravým a večným svetlom.

-net-

ABY RÁSTLA LÁSKA, MUSÍME SI DAŤ SRDCE OŽIARIŤ KRISTOVÝM SVETLOM.

JOZEF TOMKO

MLČANIE NÁM UMOŽŇUJE VIDIEŤ VŠETKO V INOM SVETLE. LEN TEN, KTO SA NAUČIL MLČAŤ, BUDE SCHOPNÝ DOTKNÚŤ SA SRDCA BLÍŽNEHO.

MATKA TEREZA

S NÁMAHOU, LÚTOSŤOU, BOLEŠŤOU A POKOROU MUSÍŠ V SEBE HROMADIŤ A CHRÁNIŤ SVETLO. TO JE ZMYSEL CELEJ TVOJEJ ČINNOSTI. TENTO SVET INÉ ANI NEČAKÁ. AK NIE SI SVETLOM, NEDÁVAŠ NIČ.

ANTON SRHOLEC

ZJAVENIE V RATKOVSKOM KOSTOLE

Pred niekoľkými mesiacmi sa „zjavili“ v Ratkovskom kostole. Skupinka ľudí, ktorá sa zrazu stala chrámovým „inventárom“. Jeden muž, jedna žena, dve dievčatá. Všetci plní spevu. Pri každej bohoslužbe sú neprehliadnuteľní. Benjamín Kollár a jeho rodina.

■ Vašu rodinku poznáme ako spievajúcu rodinku. Môžete sa nám predstaviť?

Pochádzam z Dolných Lovčíc, a moja manželka Renáta z Nitry. Bývali sme 11 rokov v Hlohovci. Minulý rok sme sa aj s našimi dcérami Adriankou (12 rokov) a Biankou (8 rokov) prestáhovali do Žiloviec.

■ Vaše piesne sú jednoduché a hlboké. Plné duchovného posolstva. Píšete a skladáte si ich sám, alebo prezradte nám kde beriete inšpiráciu?

Pôvod našich piesní sa viaže s mojou mladosťou - spieval som a hral na gitare s rodinou Čírových (z tejto rodiny pochádza známa speváčka Mária Čírová). Texty písal otec tejto speváčky - Michal Číra. Niektoré texty z terajšieho repertoáru k znáym folkovým piesňam napísala aj moja manželka. Hudba nás sprevádza od kedy sme

sa spoznali. Spievali sme na rôznych kresťanských i iných akciách. Niektoré piesne iste poznáte od gospelových kapiel, ktoré učarovali aj nám.

■ Kto vám najviac pomáha pri spievaní, hraní, skladaní?

Ako som už spomíнал, že hudba nás sprevádza od kedy sme sa s manželkou spoznali, tak práve ona je tá, ktorá mi pomáha dotvoriť text piesne (zatiaľ hudbu neskladám, ale preberám ju od folkových interpretov). Texty prispôsobujeme tak, aby korešpondovali s melódiou a vyjadrovali pravdu o živote a o Bohu.

■ Pamäťate si tú chvíľu, kedy ste sa rozhodli, že budete hrať a spievať Pánu Bohu?

Pamätam sa na to veľmi dobre, že už ako miništrant v Zavarskom kostole som prvýkrát hral deťom počas slávnosti 1. sv.

18.10.2013

prijímania. Boli to moje prvé pokusy s hrou na gitare. Potom prišiel zlomový moment, kedy som sa začal gospelovej hudbe venovať viac, nakoľko v našej dedinke (v Dolných Lovčiciach) bol vysväte-

ný nový kostol. Bolo to v roku 1994. Od toho roku sa viažu spomienky na mnohé vystúpenia s „Čírovcam“.

■ Ako dlho sa venujete hraniu, a spievaniu?

Podľa mojej mamy som bol od malička muzikálny. Rozprávala mi príhodu, ako som už ako 2-ročný spieval ľudovky, ktoré zneli z dedinského rozhlasu. Hrať na gitare som začal približne v 17 rokoch, ako som už spomíнал, začal som v kostole. Na gitare som sa naučil hrať sám. Veľmi mi učarovali folkové piesne. Boli mojou motiváciou, aby som sa zlepšoval v hre i speve.

■ Čo pre Vás znamená, Boh, viera, cirkev, rodina?

Boh je pre mňa stelesnením dobra a lásky, je to pre mňa istota, že všetko má zmysel. Bez viery sa podľa mňa nedá žiť. Každý potrebuje svoj pevný bod a tým je aj moja rodina. Je to útočisko kde sa cítim bezpečne, v dnešnom svete je to veľmi vzáncne mať takúto rodinu a veľmi si to väzim. Neprestanem za to nikdy ďakovať.

■ Prišli ste k nám len nedávno. Ako sa vám páči ratkovský kostolík a naše farské spoločenstvo?

To, že sme sem prišli nebolo určite náhodné. Všetci máme pocit, že Pán Boh nás tu chcel mať. A tak sme tu. Za ten krátky čas čo sme sa tu zabývali, sme stretli veľmi milých ľudí. Máme pocit, že ľudia sú tu otvorenejší než v meste. Kostolík v Ratkovciach na nás veľmi zapôsobil a hlavne kázne brata Mateja. Vlastne kvôli nim sme začali navštievovať tento kostol. A môžem povedať, že farníci nás milo prekvapujú tým, že zostávajú aj po sv. omši aby si nás vypočuli a odmeňujú nás potleskom.

■ Čo by ste nám na záver povedali a odkázali čitateľom Mariánskych novín?

Nemali by sme brať nič v živote ako samozrejnosť. Treba mať v srdci lásku a pokorу. Svet bude potom lepší. Spolu s rodinou sa chceme spolupodieľať na oživení farnosti, sme otvorení bohumilým veciam. Chceme podporovať aj mladých, ktorí majú vzťah k hudbe, aby trávili svoj voľný čas zmysluplne a pridali sa k oslavě Boha na rôznych akciách.

-Terezka -

NÁŠ AUTOR

JESENNÝ VIETOR

Aleja,
včera večer zlatožltá,
tak veľmi zošmutnela.

Vietor,
jej host ťen každodenný
už veľmi premenil ju. Na starenu.
Konáre zvráskané trcia
jak dlhé prázdne ruky
čo prosbou priam až dotknúť sa
chcú neba.

A on si priletí,
Pohrá sa, potrasie,
No nezastaví.

Šťa áriu
zapíska len starú pieseň zimy
z ďalekej chladu domoviny,
dievčencom ešte porozpletá vlasy,
čo pre krásu až tolko vytrpeli,
pozdvíha sukne, rozpáli čelá,
vyštípe, a potom fuč -
bez pozdravu zdúchne. -
Hľadajte ma!

A ty ho kdesi len tušíš v úvratí.
Vo vzduchu stromov.
No nenájdeš ho, kým sám sa
nevráti.

-Mate Maconi-